

Full diocesà

18 de març del 2018

p4 – Vacances per a famílies nombroses 2018

p6 – Sant Josep, patró dels fusters i dels pares

“Sant Josep i el Nen” de Murillo (col·lecció Valdés, Bilbao)

El sant del silenci

El dia 19 de març celebrem la solemnitat de Sant Josep, que cada any sol ser un petit parèntesi dins la Quaresma, puix que ens permet de trencar les abstinències quaresmals amb la possibilitat de degustar, a taula, algunes menges més saboroses, com ara la crema, o «menjar groc», que és un deliciós un plat de postres particularment agraiat amb aquell regust de la pela de llimona i de la canyella!

Sant Josep, espòs de Maria, la Mare de Déu, i pare putatiu de Jesús, el Messies, era del llinatge de David i és directament esmentat en la Sagrada Escripura en els «Evangelis de la infància». Atès el seu capteniment d'home bo i just, és anomenat per la tradició eclesial «el sant del silenci».

L'any 1870 el papa Pius IX el declarà patró de l'Església universal, ja que aquesta és també «cos de Crist» i sant Josep continua custodiant i salvaguardant aquest «cos místic de Crist» des del cel.

Segons el calendari de la litúrgia copta, ja des del segle VIII es retia culte a sant Josep el dia 20 de juliol, però en el segle XV la litúrgia romana optà per col·locar la seva festa en el dia 19 de març; una festa que l'any 1621 féu obligatòria per a tota l'Església el papa Gregori XV.

(Continua a la pàgina 6.)

«Quan seré enlairat damunt la terra, atrauré tothom cap a mi»

Diumenge V de Quaresma / Cicle B

Lectura del llibre de Jeremies

Vindran dies, diu l'oracle del Senyor, que pactaré amb el casal d'Israel i amb el casal de Judà una aliança nova. No serà com l'aliança que vaig pactar amb els seus pares el dia que els vaig donar la mà per fer-los sortir del país d'Egipte; aquella aliança, ells la van trencar, tot i que jo era el seu amo, diu l'oracle del Senyor. L'aliança que jo pactaré després d'aquells dies amb el casal d'Israel serà aquesta, diu l'oracle del Senyor: Posaré la meva llei en el seu interior, l'escriuré en els seus cors. Llavors jo seré el seu Déu, i ells seran el meu poble. No caldrà que s'instrueixin l'un a l'altre dient: «Coneixeu qui és el Senyor», perquè tots em coneixeran; del més petit al més gran, diu l'oracle del Senyor, ja que els perdonaré la culpa i no recordaré més el seu pecat. (31,31-34)

Salm responsorial

Déu meu, creeu en mi un cor ben pur.
(Salm 50)

Lectura de la carta als cristians hebreus

Germans, Jesús, durant la seva vida mortal, s'adreçà a Déu, que el podia salvar de la mort, pregant-lo i suplicant-lo amb grans clams i amb llàgrimes. Déu l'escoltà per la seva submissió. Així, tot i que era el Fill, aprengué en els sofriments què és obeir, i un cop consagrat sacerdot es convertí en font de salvació eterna per a tots els qui se li sotmeten. (5,7-9)

Evangelí segons sant Joan

En aquell temps, alguns d'entre els grecs que havien pujat a Jerusalem per adorar Déu en ocasió de la festa, anaren a trobar Felip, que era de Bet-Saida de Galilea, i li pregaven: «Senyor, voldríem veure Jesús.» Felip anà a dir-ho a Andreu i tots dos ho digueren a Jesús. Jesús els respongué: «Ha arribat l'hora que el Fill de l'home serà glorificat. Us ho dic amb tota veritat: si el gra de blat, quan cau a terra, no mor, queda sol, però si mor, dóna molt de fruit. Els qui estimen la seva pròpia vida la perden; els qui no l'estimen en aquest món, la guarden per a la vida eterna. Si algú es vol fer servidor meu, que em segueixi, i s'estarà on jo m'estic. El Pare honorarà els qui es fan servidors meus.» En aquests

moments em sento torbat. Què he de dir? Pare, salveu-me d'aquesta hora? No, és per arribar en aquesta hora, que jo he vingut. Pare, glorifiqueu el vostre nom.» Una veu va dir del cel estant: «Ja l'he glorificat, però encara el glorificaré.» La gent que ho sentí deia que havia estat un tro; d'altres deien que un àngel li havia parlat. Jesús els digué: «No és per mi que s'ha sentit aquesta veu, és per vosaltres. Ara és el moment que aquest món serà condemnat. Ara el sobirà d'aquest món serà expulsat, i jo, quan seré enlairat damunt la terra, atrauré tothom cap a mi.» Deia això indicant com havia de ser la seva mort.

(12,20-33)

«Posaré la meva llei en el seu interior, l'escriuré en els seus cors. Llavors jo seré el seu Déu, i ells seran el meu poble»

Volien veure Jesús

Jean Hakolimana, prev.

Sovint les respostes de Jesús fan la sensació de no encaixar amb el context o les preguntes prèvies de la gent. És el cas de l'evangeli d'avui. Els deixebles li traslladen la sol·licitud de veure'l per part d'alguns d'entre els grecs que havien pujat a Jerusalem per adorar Déu en ocasió de la festa. De manera sorprenent, la seva resposta i el discurs que ve a continuació obvien el desig dels grecs i se centren en el seu camí de passió i gloriificació. En realitat, el desig de veure'l podia ser motivat, o bé per la curiositat, o bé per anhel de fer la seva experiència íntima. Per als grecs, els déus es veuen i es toquen, ja que són de metall. Per als jueus, en canvi, veure expressa el nivell màxim d'intimitat possible amb Déu. Per això, segons l'evangeli, els nets de cor veuran Déu. La primera lectura expressa així aquesta intimitat amb Déu: «Posaré la meua llei en el seu interior, l'escriuré en els seus cors. Llavors jo seré el seu Déu, i ells seran el meu poble.»

Sigui quina sigui la motivació per part dels grecs, la resposta de Jesús hi dona un gir inesperat. Si vénen a la manera grega, motivats per la curiositat i la seva fama, han d'aprofundir en el seu ministeri de servei i de vida lliurada totalment pel camí de la passió. El mateix val si vénen a la manera jueva, motivats per una set sincera d'una profunda intimitat amb ell. La prova que el plantejament de Jesús està més que encertat, és que el Pare el confirma amb una veu vinguda del cel. Diverses són les motivacions que ens porten a Jesús i variades són les nostres expectatives. El que importa és seguir-lo. Fent amb ell el camí de la passió, amb ell arribarem a la glòria de la resurrecció.

La imatge

El gra no donarà fruit si no és colgat a la terra. Jesús parla de la seva mort i sepultura. Posa la pròpia vida al servei d'altres; com molts ho fan.

Tothom hi cap: els pares que fan pujar la família que han portat al món; els qui donen nom i suors a accions altruistes; els agents de pastoral que no planyen hores en el servei als qui són enviats. Si no moren, no donaran fruit.

Camp de blat amb farcells (1888). Van Gogh

Lit. hores: Setmana I

19 dilluns

—Sant Josep, Espós de la Verge Maria
2 Samuel 7,4-5a.12-14a.16 / Salm 88 / Romans 4,13.16-18.22. / Mateu 1,16.18-21.24a

20 dimarts

—Santa Teodòsia, màrtir (*307)
Nombres 21,4-9 / Salm 101 / Joan 8,21-30

21 dimecres

—Sant Nicolau de Flue, monjo (1417-1487)
Daniel 3,14-20.91-92.95 / Salm Daniel 3,52.53.54.55.56 / Joan 8,31-42

22 dijous

—Sant Deogràcies, bisbe (s.V)
—Santa Lea, religiosa (*384)
Gènesi 17,3-9 / Salm 104 / Joan 8,51-59

23 divendres

—Sant Josep Oriol, prevere (1650-1702)
—Sant Victorià, màrtir (*484)
Jeremies 20,10-13 / Salm 17 / Joan 10,31-42

24 dissabte

—Sant Ròmul, màrtir (*302)
Ezequiel 37,21-28 / Salm Jeremies 31,10.11-12ab.13. / Joan 11,45-56

25 diumenge de Rams / Cicle B

Abans de la procesó: Marc 11,1-10
Isaïes 50,4-7 / Salm 21 / Filipencs 2,6-11 / Marc 14,1-15,47

Projecte de vacances per a famílies nombroses / 2018

Encarna López

Ara fa un any anunciàvem el projecte de vacances per a famílies nombroses que el bisbat de Solsona posava en marxa per a l'estiu del 2017. Aquest projecte va tenir molt èxit i foren moltes les famílies que van gaudir d'uns dies de vacances en les dues rectories que oferíem (rectoria de Cambrils i hostatgeria del santuari de Lurdes de la Nou). Totes les famílies que van poder participar d'aquest projecte van manifestar després la seva gratitud al bisbat de Solsona.

Enguany tornem a presentar el mateix projecte, afegint-hi una altra rectoria per a les vacances: la rectoria de Vila-sana.

Així, doncs, les cases que la diòcesi ofereix per a aquest estiu són les següents:

- Rectoria de Cambrils (Solsonès)
- Rectoria de Vila-sana (Pla d'Urgell)
- Hostatgeria del santuari de Lurdes de la Nou (Berguedà)

En aquesta ocasió el mètode d'informació i d'inscripció és diferent, ja que els interessats hauran d'accedir-hi a través de la web i omplir un formulari.

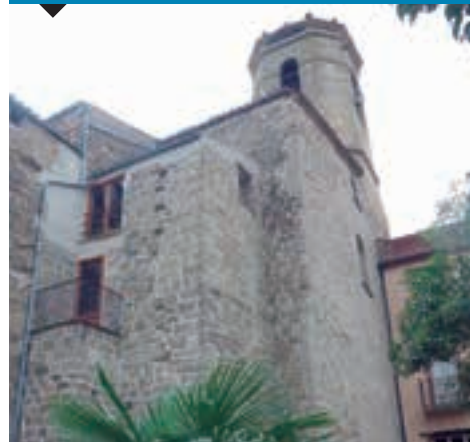
Posem a disposició l'enllaç <http://bisbatsolsona.cat/vacances-families-nombroses/>, o directament a www.bisbatsolsona.cat, on es podran fer les inscripcions a partir del dia 15 de març i fins al 8 de juny.

Esperem que siguin moltes les famílies que s'animin i se sumin a aquest projecte familiar.

Necrològica

Mn. Joan Bagà i Ballús

El dia 24 de febrer va morir, a l'edat de vuitanta-set anys, Mn. Joan Bagà i Ballús, prevere missioner del bisbat resident a Xile. Mn. Joan Bagà havia nascut a Torà el dia 3 de juliol de 1930. Va iniciar els estudis eclesiàstics al Seminari de Solsona l'any 1944. Va ser ordenat prevere el dia 18 de juliol de 1954.

Durant els seus primers anys de ministeri va servir pastoralment les parròquies de la Coromina, Mollerussa i, ben aviat, l'any 1958 va marxar cap a Santiago de Xile. L'any 1988 és nomenat vicari general del bisbat de Solsona i torna a residir a la diòcesi fins a la mort del bisbe Moncadas. L'any 1989 marxa novament a Santiago. Allí va desenvolupar una reforma general de l'economia i alhora va desplegar una gran tasca en la publicació de llibres i material religiós. Des de la diòcesi agraïm a mossèn Joan tots aquests anys dedicats al ministeri presbiteral.

VACANCES
per a
FAMÍLIES
nombroses
estiu 2018

QUAN ? Del 23 de juny—8 de setembre
(1 o 2 setmanes màxim per família)

LLOC ? Rectoria de Cambrils /
Rectoria Santuari de La Nou / Rectoria de Vilasana

REQUISITS ? Ser família nombrosa (3 o més fills)

PREU ? La voluntat (per cobrir les despeses)

INSCRIPCIONS ? <http://bisbatsolsona.cat/vacances-families-nombroses/>
En les dates del 15 de març fins al 8 de juny.

Dia del Seminari: trobades vocacionals i Seminari Menor en Família

Redacció

La setmana passada publicàvem el testimoni dels dos seminaristes majors que tenim actualment a la nostra diòcesi. Avui a les vigílies de la Festa de Sant Josep, en la qual celebrem el Dia del Seminari, publiquem el testimoni del seminarista menor que fa uns anys està participant del Seminari Menor en Família. També podeu llegir a continuació l'escrit de Mn. Marc Majà, delegat de Vocacions, on parla de les trobades vocacionals que s'estan promovent fa uns anys a la nostra diòcesi.

Com sempre us demano que encomaneu els nois i joves que arran d'aquestes trobades o d'altres iniciatives s'estan plantejant la vocació sacerdotal. I també que vetlleu pels nois del vostre voltant i de la vostra parròquia, per si algun d'ells necessita una petita ajuda o conversa que el pugui animar a fer un pas endavant en aquest discerniment.

+ Xavier, bisbe i responsable dels seminaristes de la diòcesi

Trobades vocacionals amb nois / Mn. Marc Majà, delegat de Vocacions

Des de fa uns anys, la Delegació de Vocacions del bisbat promou unes trobades periòdiques per a nens i nois, a partir de 5è de primària, que estan vinculats a la seva parròquia per raó de la catequesi, escolania o algun altre grup eclesial, i que d'alguna forma tenen ganes de trobar-se amb d'altres que, com ells, viuen amb ganes el seguiment de Jesús.

Aquestes trobades pivoten sobre tres elements: passar-s'ho bé (partit de futbol), conèixer-se (berenar, conversar i escoltar testimonis) i formar-se i pregar junts (catequesi i oració). Tal com Jesús formava els apòstols «per contagi», a base de caminar amb ells, conversar-hi, menjar i descansar plegats i, en especial, emportar-se'ls a la missió (predicant i guarint), així també aquestes trobades busquen crear un espai de convivència apropiada a l'edat dels participants (amb temps per al joc i el diàleg distès) i, simultàniament, amb moments explícits per a l'obertura de cor al Senyor.

Alegrem-nos d'aquesta realitat, petita però significativa, preguntem-nos si podem animar algun jove a participar-hi i, en tot cas, confièm-ho a Déu amb la nostra pregària!

Testimoni del Jacob Budz, seminarista menor (16 anys)

Enguany fa quatre anys de la meua entrada al Seminari Menor en Família de la nostra diòcesi. Aquests quatre anys han estat importants en el meu camí de discerniment vocacional, així com també en el meu camí de la fe. Les convivències quinzennals em permeten viure els caps de setmana més intensament, ja sigui en la pregària, en el compartir o en les altres experiències viscudes. Aquestes convivències del Seminari Menor, aquest curs unes a Solsona i unes altres a Avià, tenen una estructura senzilla (pregària, estudi, eucaristia, formació, música, germanor, etc.) i m'ajuden a apropar-me més al Senyor i experimentar la seva gràcia i el seu amor, i també meditar la vocació que sento.

El Seminari Menor en Família em permet de conèixer moltes persones i conèixer més el nostre bisbat i veure les seves realitats. La formació que estic rebent m'ha fet i em fa créixer més com a cristià i com a persona. Durant la setmana i els caps de setmana que no hi ha Seminari Menor, estic a casa, amb la família, i alhora col·laborant amb la meua parròquia. La vida familiar i parroquial també contribueix d'una forma remarcable a aquest discerniment. Vull donar gràcies al Senyor per aquests quatre anys de Seminari Menor en Família i per tots els qui m'hi han acompanyat i m'acompanyen. També li demano que aquells altres nois que senten un atractiu per al sacerdoci siguin convidats a ingressar al Seminari Menor en Família i els seus pares ho vegin amb bons ulls i ho facilitin

Sant Josep, advocat de la bona mort, patró dels fusters i dels pares

Fra Valentí Serra de Manresa, caputxí

Prové de la pàgina 1

La festa de Sant Josep, a través de la pastoral dels carmelites descalços, es popularitzà enormement, tant, que a casa nostra als esmentats frares carmelites el poble en deia els «josepets».

Sant Josep és l'advocat de la «bona mort» i és el patró d'artesans i fusters i, sobretot, dels pares de família i, per aquesta raó, el dia 19 de març se celebra «el dia del pare».

Antigament, els fusters, el vespre del dia de Sant Josep, solien treure al carrer els encenalls i les restes de fusta sense ús i en feien una foguera da per celebrar al carrer la seva festa gremial; foguera que, segurament, és l'origen de les famoses «falles» de València.

A Catalunya la celebració popular de Sant Josep assolí un gran relleu, com ara a Alcanó, Bot, Castellet i la Gornal, Castellterçol, Gironella, la Llagosta, Mollerussa, Montferrer, el Soleràs, Solsona i Tortosa i, àdhuc, amb la celebració de la festa major a Llívia i a Picamoixons, tal com es recull en les pàgines del popular *Calendari de l'Ermità*.

Quaresma: les primeres confessions dels infants

Una bona ocasió per a redescobrir la grandesa del sagrament de la reconciliació

En més d'una ocasió, segons ens expliquen els Evangelis, Jesús va col·locar els nens en el centre d'atenció i ens va convidar a ser com ells. «Si no canvieu i arribeu a ser com nens petits, no entrareu en el Regne de Déu...»

Com Jesús, així també altres mestres i pedagogs han posat la seva mirada en la veritat dels nens per descobrir en ells autèntics exemples de vida.

Durant aquests mesos de febrer i març, molts infants estan celebrant la seva primera confessió, per rebre una mica més tard Jesús en les seves primeres comunions.

En aquests nens que s'acosten al sagrament de la reconciliació, molt plens d'emoció, sinceritat i verdader penediment, descobrim tota la força i tota la bellesa del perdó. Del perdó rebut i del perdó ofert, del perdó dels seus

propis pares i del perdó de Déu.

Com hauríem d'aprendre els grans! Els primers a reconèixer que no som impecables ni perfectes, que molts dies fallem, amb més o menys gravetat. Reconèixer, de manera sincera, les nostres ofenses al proïsme i a Déu.

I reconèixer, al mateix temps, que Déu Pare sempre ens espera i sempre ens cura; Déu Pare, ric en misericòrdia i pietat, que sempre ens inunda de la seva pau i gràcia, d'aquesta alegria profunda que ningú no ens podrà prendre.

Aprenquem dels infants la grandesa del sagrament de la reconciliació, sagrament de pau i d'alegria, en aquesta recita final de la Quaresma, ja pròxims els dies de Passió i Setmana Santa.

Declarat oficialment el 70è miracle a Lurdes

Redacció

Mons. Jacques Benoit-Gonnin, bisbe de Beauvais (França), ha declarat solemnement el caràcter prodigiós i miraculós de la curació d'una religiosa, sor Bernadette Moriau, per la intercessió de la Mare de Déu de Lurdes.

Es tracta del setantè miracle reconegut oficialment des de les aparicions de la Mare de Déu a Bernadeta Soubirous en 1858.

Moriau, nascuda al nord de França en 1939, va entrar a dinou anys en el convent d'una congregació de franciscanes i es va convertir en infermera l'any 1965. Des de 1966, amb vint-i-set anys d'edat, va experimentar dolors lumbociàtics i, malgrat quatre intervencions quirúrgiques, ja no va poder exercir com a infermera ni funcionar amb normalitat. Era una malalta crònica.

Pel juliol del 2008 va rebre la unció dels malalts a Lurdes. Al seu retorn a França, l'11 de juliol del 2008, va sentir una sensació inusual de relaxació i de calor per tot el cos. Es-

tava curada, i els metges ho certificaren. Una curació «imprevista, instantània, completa, duradora i inexplicable».

Humor

Les històries de l'escolà Miquel (IV)

Reflexió: Ens tornem fluixos quan fem les coses mandrosament, o bé si cerquem amb càlcul la manera de retallar els nostres deures de cada dia; si no pensem més que en nosaltres i en la nostra comoditat. ¿M'hi assemblo, al Miquel?

Imatges: Mn. Joan Maria Padrell (prevere de l'arquebisbat de Tarragona). Reflexió: Mn. Xavier Romero (prevere del bisbat de Solsona).

Glossa

Apòstols per als joves

Xavier Novell, bisbe de Solsona

Avui, vigília de Sant Josep, celebrem el Dia del Seminari. És la jornada en la qual ens recordem especialment de pregar pels nois que es preparen per a ser mossens i per aquells altres que encara no han sentit o no han respost a la seva crida. També és el dia en què tots els fidels som convocats a aportar diners generosament perquè no manquin els mitjans materials que facin possible llur formació.

El lema de la jornada d'enguany és: Apòstols per als joves. No necessitem vocacions per a mantenir una escampada de parròquies, totes amb poca i envellida concurrència. Tampoc en necessitem per a fer activitats amb infants que quan rebin els sagraments desapareguin igual com han aparegut. **Apòstols!** Els futurs capellans, com he dit en alguna altra ocasió, han de ser apòstols itinerants que fundin comunitats vives i rejuvenides. Dedicats a l'oració, a la predicació querigmàtica i als signes poderosos que provoquin conversions. Exactament com feia sant Pau. Capaç d'iniciar en les primeres passes del coneixement i del seguiment de Jesús i d'organitzar comunitats vives missioneres i acollidores. Comunitats que s'alegrin quan l'apòstol les visita per a guiar-los en les grans decisions, santificar-los amb els sagraments i ensenyar-los amb la predicació.

Per als joves! Els infants i els adolescents certament són el futur però no faran un procés de fe i no arribaran a una fe madura si no pertanyen a una família que visqui en una comunitat com aquesta. Així, doncs, "per als joves", amb realisme, als nostres pobles i viles, vol dir per a aquells joves-adults de 25 a 35 anys que, casats o aparellats, viuen i treballen en el nostre territori. Els futurs capellans han de ser apòstols sobretot per a aquesta generació i a través d'ella per als seus fills.

18 de març 2018

Dia del Seminari

APÒSTOLS PER ALS JOVES

#APÓSTOLESJÓVENES

CONFERENCIA EPISCOPAL ESPAÑOLA

És per tot això, que tinc un gran interès que els nostres seminaristes i els que Déu ens donarà, d'aquí o d'on sigui, tinguin una profunda formació espiritual i intel·lectual, una sòlida i delicada formació humana. És per tot això que vull, a més, que participin i coneguin tantes iniciatives i formacions que aquests darrers anys ens obren a una pastoral missionera, engendradora de comunitats vives i joves.

